

Bence Miklós Munkahelye

Itt dolgoztam a háború előtt. Ez a Fiumei Kávébehozatali Társaság egyik fiókja. Az 1930-as években készülhetett a kép. Érettségi után kerültem ehhez a fiókhoz. [A Fiumei Kávébehozatali Társaságot 1899-ben alapították. Az első világháború után fióküzleteket nyitottak a fővárosban. Közel húsz üzletben árusítottak saját márkacikkekként forgalomba hozott fűszer- és csemegeárut, köztük teát is. - A szerk.] Olyan 20 éves lehettem, amikor ügyvéddel elintézték, hogy megkapjam a nagykorúságot, hogy üzletvezető lehessen, illetve hogy italmérési engedélyt is lehessen a nevemre írni. Ez persze nem olyan italmérés volt, hanem zárt palackokban árultak a Fiumeinél mindenféle italt. De az ügyeletnek kellett engedély, és az engedélyt a vezető nevére kellett kérni. Aztán [1944-ben] leépítettek a zsidótörvények miatt, és odakerültem abba a gyárba, ahol a feleségem dolgozott. Fizikai állományba kerültem, és betanított munkás lettem, motor forgórészeket balanszíroztam gépen. Vera, a feleségem egy irodában dolgozott az Elektromos Motorgyárban, a Csengery utcában. Ott vele szemben ült egy lány, aki -- ez nem vicc, amit mesélek -- folyton azt mesélte, hogy volt neki egy udvarlója, aki csinos volt, meg gavallér volt, meg minden. Szakítottak ugyan már, de mindig szépen emlékezett rá. Történetesen ez az udvarló a Fiumei Kávébehozatali Társaság fiókjában -- a Szent István körúton, egy nagy saroküzlet -- dolgozik. Nahát ez én voltam. (Egyébként érdekes, hogy a Fiumeinél dolgoztak a zsidók, a Meinlnél a keresztények. Ez nem volt szabály de így alakult, mint ahogy a zsidók mindig a 'c' osztályba jártak. Minden iskolában így volt. Ez is csak egy íratlan szabály volt. Mindig azt mondták, hogy hittanóra-egyeztetés miatt van erre szükség, hogy a zsidók egy osztályba járjanak. Aztán hogy milyen tanárokat osztottak ezekhez az osztályokhoz, az már tényleg nem ide tartozik.)